

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wysokińska-Walczak

Protokolant: Tobiasz Deja, Patrycja Brzozowska

przy udziale Prokuratora Huberta Podolaka

oraz oskarżyciela posiłkowego (...)

po rozpoznaniu w dniach 6 grudnia 2017 r., 7 lutego 2018 r., 12 marca 2018 r.

sprawy:

I. G. P. (1), ur. (...) w G., s. W. i M. z d. K., **oskarżonego o to, że:**

w okresie od 27 grudnia 2013 r. do 11 lutego 2014 r. w W., wspólnie i w porozumieniu z P. R. (1), działając czynem ciągłym, ze z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci zaliczki w ramach dofinansowania z programu operacyjnego „(...)”, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) oraz Bank (...) S.A. działający na zlecenie (...) w kwocie 299 372,50 zł w ten sposób, że w dniu 27 grudnia 2013 r. podpisał z (...), w imieniu (...) Sp. z o.o. umowę o dofinansowanie nr (...), wprowadzając w błąd przedstawicieli Fundacji (...) w W. oraz (...) co do zamiaru wywiązania się z jej zapisów, a w szczególności co do zrealizowania projektu pod nazwą „(...)”, a następnie w dniu 30 grudnia 2013 r. złożył pisemny wniosek o wypłatę zaliczki w kwocie 299 372,50 zł, zawierający planowany przebieg rzeczowy realizacji projektu, co stanowiło nierzetelne pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w wsparcia finansowego, w wyniku czego w dniu 30 stycznia 2014 r. Departament (...) (...) przekazał na rachunek bankowy (...) Sp. z o.o. kwotę 44 905,88 zł ze środków Skarbu Państwa, a w dniu 11 lutego 2014 r. Bank (...) S. A. na zlecenie (...) przekazał kwotę 254 466,62 zł pochodzącą ze środków Unii Europejskiej w ramach programu operacyjnego „(...)”, działając na szkodę (...),

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

II. P. R. (1), ur. (...) w M., s. M. i G. z d. P., **oskarżonego o to, że:**

w okresie od 27 grudnia 2013 r. do 11 lutego 2014 r. w W., wspólnie i w porozumieniu z G. P. (1), działając czynem ciągłym, ze z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci zaliczki w ramach dofinansowania z programu operacyjnego „(...)”, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości oraz Bank (...) S.A. działający na zlecenie (...) w ten sposób, że w dniu 27 grudnia 2013 r. polecił G. P. (1) podpisanie z (...), w imieniu (...) sp. z o.o. umowy o dofinansowanie nr (...), wprowadzając w błąd przedstawicieli Fundacji (...) w W. oraz (...) co do zamiaru wywiązania się z jej zapisów, a w szczególności co do zrealizowania projektu pod nazwą „(...)”, a następnie w dniu 30 grudnia 2013 r. polecił G. P. (1) złożenie pisemnego wniosku o wypłatę zaliczki w kwocie 299 372,50 zł, zawierającego planowany przebieg rzeczowy realizacji projektu, co stanowiło nierzetelne pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w wsparcia finansowego, w wyniku czego w dniu 30 stycznia 2014 r. Departament (...) (...) przekazał na rachunek bankowy (...) sp. z o.o. kwotę 44 905,88 zł ze środków Skarbu Państwa, a w dniu 11 lutego 2014 r. Bank (...) SA działając na zlecenie

(...) przekazał kwotę 254 466,62 zł pochodzącą ze środków Unii Europejskiej w ramach programu operacyjnego „(...)”, działając na szkodę (...).

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. art. 11 § 2 kk

orzeka:

1/ Oskarżonego G. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego aktem oskarżenia czynu i na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. art. 11 § 2 kk skazuje go a na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. art. 11 § 3 kk wymierza karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

2/ na podstawie art. 69§ 1 i 2 kk, art. 70§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku próby;

3/ na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody przez zapłacenie na rzecz pokrzywdzonego (...) kwoty 20.000 (dwudziestu tysięcy) złotych

4/Oskarżonego P. R. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego aktem oskarżenia czynu i na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. art. 11 § 2 kk skazuje go a na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. art. 11 § 3 kk wymierza karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

5/ na podstawie art. 69§ 1 i 2 kk, art. 70§1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. przy zastosowaniu art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat próby;

6/ na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody przez zapłacenie na rzecz pokrzywdzonego (...) kwoty 279.372,50 zł (dwieście siedemdziesiąt dziewięć tysięcy trzysta siedemdziesiąt dwa 50/100)

7/ na podstawie art.44§2 kk orzeka przepadek dowodów rzeczowych Drz (...) - (...) (k. 786) oraz Drz (...) (k. 866) poprzez pozostawienie ich w aktach sprawy;

8/ zasądza od oskarżonego G. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej oraz koszty procesu w wysokości 154,95 zł (sto pięćdziesiąt cztery 95/100)

9/ zasądza od oskarżonego G. P. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) kwotę 1.033,20 zł (tysiąc trzydzieści trzy 20/100) tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez oskarżyciela posiłkowego;

10/ zasądza od oskarżonego P. R. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty sądowej oraz koszty procesu w wysokości 154, 95 zł (sto pięćdziesiąt cztery 95/100) ;

11/ zasądza od oskarżonego P. R. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) kwotę 1.033, 20 zł (tysiąc trzydzieści trzy 20/100) tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez oskarżyciela posiłkowego.

UZASADNIENIE

W dniu 19 czerwca 2013 roku została zarejestrowana sp. z o. o, (...). Wówczas jej właścicielem oraz prezesem zarządu była E. W. (obecnie E. P.). W dniu 18 lipca 2013 roku E. W. złożyła, do (...) wniosek o dofinansowanie realizacji projektu numer (...) w ramach programu operacyjnego (...) wspieranie działalności gospodarczej w dziedzinie gospodarki elektronicznej, w którym szczegółowo opisano planowane działania. Wniosek dotyczył dofinansowania na stworzenie e-usługi zarządzania hotelem z perspektywy wykorzystania infrastruktury hotelowej i dbałości o doświadczenie

klienta. Spółka wnioskowała o 598 745 zł dofinansowania. Wniosek spółki został pozytywnie oceniony pod względem merytorycznym, obligatoryjnym i fakultatywnym.

W zakresie opracowania dokumentacji pomocy merytorycznej E. W. udzielał jej znajomy P. C., prowadzący działalność gospodarczą w zakresie przygotowywania dokumentacji dla firm ubiegających się o dofinansowanie.

W dniu 7 listopada 2013 roku Fundacja powiadomiła E. W., że projekt spółki (...) został zatwierdzony do dofinansowania i została wezwana do dostarczenia dokumentów niezbędnych do podpisania umowy. Spółka przesyłała do fundacji wymagane dokumenty, przy czym dokumenty te zostały podpisane przez nowego prezesa zarządu G. P. (1),

Jak ustalono, G. P. (1) na prośbę P. R. (1) zakupił spółkę (...) od E. W..

Po uzupełnieniu dokumentacji oraz po jej pomyślnej weryfikacji agencja poinformowała G. P. (1) o wyznaczeniu terminu podpisania umowy na 27 grudnia 2013 roku.

W dniu 27 grudnia 2013 roku G. P. (1) podpisał osobiście w siedzibie Fundacji umowę o dofinansowanie numer (...). Umowa dotyczyła dofinansowania na realizację projektu stworzenie e-usługi zarządzania hotelem z perspektywy wykorzystania infrastruktury hotelowej i dbałości o doświadczenia klienta. Na mocy umowy spółka miała otrzymać dofinansowanie w kwocie 598 745 zł z terminem realizacji od 1 stycznia 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku. W dniu 30 grudnia 2013 roku spółka (...) złożyła wniosek o zaliczkę w wysokości 299 372 zł 50 gr. W dniu 28 lutego 2014 roku Fundacja przekazała do spółki informację, że wniosek o płatność zaliczkową został zaakceptowany. Kwota 44 905 zł 88 gr została przelana na rachunek bankowy spółki w dniu 30 stycznia 2014 roku i kolejna kwota 254 463 zł 62 gr przelana została na ten sam rachunek dnia 11 lutego 2014 roku.

Jak ustalono ani G. P. (1) ani P. R. (1) nigdy nie zamierzali prowadzić projektu o finansowanie którego wystąpili. Zakupienie spółki służyło wyłącznie możliwości złożenia wniosku o dofinansowanie i otrzymania tego dofinansowania. Spółka (...) nigdy nie udostępniła uprawnionym pracownikom (...) możliwości weryfikacji przyznanej kwoty dotacji. Spółka nie składała dokumentów rozliczeniowych poświadczających wydatkowanie środków na cele objęte wnioskiem i harmonogramami. Po otrzymaniu dofinansowania środki były przekazywane na rzecz innych podmiotów założonych fikcyjnie i nigdy nieprowadzących działalności gospodarczej. Jak ustalono przelewów dokonano na rachunki bankowe M. B. (1) firmę (...), M. F. (...) oraz (...) Z. K. (1). Przelewów tych dokonywał P. R., który miał pełen dostęp do konta spółki (...). Na prośbę P. R. firmę założył Z. K.. Po zarejestrowaniu firmy (...) przekazał P. R. wszelką dokumentację, w tym również tę do konta bankowego.

Ponadto ustalono, że wnioski o dofinansowanie złożyły także spółki (...). W czasie, kiedy były składane wnioski o dofinansowanie właścicielem spółki (...) był K. S., zaś spółki (...). M. i K. małżeństwo S. byli teściami P. C. i on merytorycznie przygotowywał te wnioski.

Na etapie oceny złożonych wniosków o dofinansowanie na prośbę P. R. (1) spółkę (...) kupił jego brat M., zaś spółkę (...) kupił P. P. (1) - wujek G. P. (1). W związku z faktem, że w przypadku obu spółek nie zostały uzupełnione niezbędne dokumenty nie doszło do podpisania umów o dofinansowanie. Jak w przypadku spółki (...), inicjatorem zakupu w/w spółek był P. R. (1) a M. R. oraz P. P. (1) mieli jedynie „na papierze“ być ich właścicielami.

Jak ustalono, na etapie śledztwa zarzut wyłudzenia dotacji postawiono także P. R.. Postanowieniem z dnia 20.10.2016 r. prokurator umorzył śledztwo na podstawie art. 322§21 kpk - wobec niepopelnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu (k. 1288-1292 t. VI)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w oparciu o:

wyjaśnienia oskarżonego G. P. (k. 821-822, 1064-1065); częściowo w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego P. R. (1) (k. 829-832, 1012-1014, 1229-1230); zeznania świadka A. M. (k. 577-581); zeznania świadka A. T. (k. 583-585); zeznania świadka P. L. (k. 590-591, 599-600); zeznania świadka E. P. (E. W.) (k. 630-631); zeznania świadka M. S. (k. 634-636); zeznania świadka K. S. (k. 638-639); zeznania świadka N. K. (k. 660-662); zeznania świadka Z. K. (1) (k. 1051-1054);

zeznania świadka M. B. (2) (k. 1055-1058) oraz następujących dokumentów: dokumentacji z Fundacji (...) (k. 13-378, k. 381- 502, k. 509-545, k. 593-598, k. 601-626); informacji z CEiDG dotyczących P. R. (1) (k. 504-505), informacji z CEiDG dot. (...) (k. 506, 508); informacji z CEiDG dot. G. P. (1) (k. 547); wydruk z KRS dot. (...) spółki z o.o. (k. 548-552) wydruk z KRS dot. spółki (...) (k. 554-557); wydruk z KRS dot. (...) (k. 559-563); dokumentacji dot. spółki (...), (...), E. W. (k. 566-570); informacji z US (...) dot. G. P. (1) (k. 571); dokumentacji z (...) (k. 633, k. 663-678 683-765k. 766-785 k. 833-841); informacji z Banku (...) (k. 806-810) informacji (...) (k. 868-869), informacji z Banku (...) (k. 872-903), informacji z (...) (k.905-906, 908-911); informacji dotyczącej Z. K. (1), (...), M. F., (...), M. B. (2), (...) M. B. (2) (k. 1022-1037), informacji z Ministerstwa z Finansów Generalnego Inspektora Informacji Finansowej (k. 1041-1045); wydruki dotyczące historii rachunków z Banku (...), (...) Bank (...) (k. 1067-1075); schemat przepływu środków pieniężnych (k. 1076- 1077).

Oskarżony G. P. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanemu mu czynu określając siebie „ pionkiem” w całej sprawie. Według jego wiedzy głównym inicjatorem uzyskania dotacji był P. R. (4). To na jego prośbę R. poprosił go o zostanie prezesem spółki (...). Prezesem spółki miała zostać osoba, nie posiadająca żadnych obciążeń finansowych ani kredytowych a on spełniał takie warunki. Za kwotę 20 000 zł zgodził się na podpisanie niezbędnych dokumentów w celu uzyskania dotacji i otworzenie kont bankowych. Po uzyskaniu dotacji i rozliczeniu jej przez P. R. (5) miał otrzymać swoje wynagrodzenie. Opisał okoliczności w jakich doszło do zakupu spółki (...), oraz do podpisania umowy i założenia kont bankowych na spółkę. Po jakimś czasie od podpisania umowy uzyskał od P. R. informację o uzyskaniu przez spółkę (...) dotacji. Na prośbę oraz pod kierownictwem P. R. wypłacił część gotówki z konta bankowego spółki a R. zrobił dwa przelewy. Przyznał, że nie miał zamiaru tworzyć e -usługi do zarządzania hotelami i nie miał w tym zakresie żadnej wiedzy. Chodziło jedynie o uzyskanie dotacji. Przyznał, że P. R. widział jedynie raz kiedy siedział w samochodzie natomiast z R. rozmawiał jedynie P. R.. Nie wiedział czego rozmowa dotyczyła. (k. 817-818). Oskarżony w kolejnym przesłuchaniu w śledztwie (k. 1064-1065) podał, iż wiedzę co do zaangażowania P. R. miał jedynie od P. R.. Potwierdził otrzymanie kwoty 5 000 zł od P. R.. Nie miał wiedzy gdzie została przekazana pozostała kwota zaliczki. Ponownie stwierdził, że zgodził się na udział w tym zdarzeniu na prośbę P. R., który jest jego szwagrem. Podał także, że miał otrzymywać wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji prezesa w spółce (...). Finalnie nic z tego nie wyszło. Ponownie dodał, że R. widział jedynie raz w życiu lecz nie pamiętał czy to spotkanie miało związek ze spółką (...). Nie potrafił nic więcej powiedzieć o udziale R..

Oskarżony G. P. (1) w postępowaniu sądowym przyznał się do zarzucanego aktem oskarżenia czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Potwierdził wyjaśnienia z postępowania sądowego (k. 1229-1229v t. VII)

Oskarżony P. R. (1) w swoich pierwszych wyjaśnieniach z dnia 8 stycznia 2016 r. (k. 829-832) przyznał się do popełnienia zarzucanego przestępstwa. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach wskazał na wiodącą rolę P. R. (5) w całym przedsięwzięciu. To pod jego kierownictwem oraz dodatkowo P. C. podejmował razem z G. P. działania. Od P. R. (5) miał telefon do P. C. z którym załatwiał sprawy związane z zakupem spółek, w tym spółki (...) oraz składania dokumentów niezbędnych do uzyskania dotacji. P. C. miał także oferować pomoc w „fabrykowaniu dokumentów”, miał także instruować w jaki sposób można rozliczyć uzyskaną dotację unijną czy przeciągać procedurę rozliczeniową. P. C. miał mieć znajomości w (...). Oskarżony opisał także sposób przekazywania na inne konta uzyskanej zaliczki. Wszelkie dostępy do konta bankowego spółki (...) miał P. R. i kiedy wpłynęła informacja o wypłaconej zaliczce to R. instruował go w jaki sposób i gdzie ma zostać przekazana. Doszło do zakupu kolejnych spółek za pośrednictwem P. C., spółkę (...) zakupił P. P. natomiast F. M. R. lecz celowo nie uzupełniał dokumentów po to by te spółki nie zostały zarejestrowane na nowych właścicieli i nie doszło także do podpisania umów o dotacje. Pieniądze na zakup tych spółek miał mieć od P. R.. W kolejnych wyjaśnieniach podał, że P. R. miał pełną świadomość wyłudzenia dotacji przez spółkę (...). Wg. wyjaśnień oskarżonego pieniądze na całe przedsięwzięcia miały pochodzić od cichego inwestora o imieniu W.. W kolejnych wyjaśnieniach podtrzymał wersję o zaangażowaniu i udziale P. R. (4), wskazując na jego wiodącą rolę. To on prosił G. P. by zgodził się być prezesem spółki (...). Miał za to otrzymać 5 000 zł. Rola P. skupiona była jedynie na firmowaniu spółce i podpisywaniu niezbędnych dokumentów. Wg. jego wiedzy P. R. widział kilkakrotnie, w tym przy okazji spotkań w sprawie spółki (...). Był na pewno świadkiem przekazywania pieniędzy na zakup spółki. Już w czasie pierwszej rozmowy z R. ten miał go zapewniać, że jeżeli wszystko się uda dostaną 50 000 zł do podziału na dwóch, a

P. dostanie 5 000 zł. Wg. niego P. C. rozmawiał z R., ale częstszy kontakt miał z owym „cichym inwestorem” o imieniu W.. Po uzyskaniu zaliczki podał, że wypłacili sobie 50 000 zł przelewając na rachunek jakiegoś „słupa” R., a resztę na konta bankowe wskazane przez R.. Przyznał jednocześnie, że osobiście dokonywał przelewów internetowo. P. tym się nie zajmował, poza założeniem rachunków udostępnił jedynie do nich kody. Swoje 25 000 zł otrzymał tego samego dnia od R. a P. zapłacił 5 000 zł. Na tym jego kontakt z R. się zakończył. W kolejnych wyjaśnieniach (k. 1078-1080) oskarżony potwierdził zarządzanie kontem bankowym spółki (...). Po poinformowaniu go o ustaleniach, w tym co do tego, że w dniu 13 lutego 2014 r. pieniądze (...) zostały przelane na rachunki bankowe należące do M. B. (1) (...), M. F. (...) oraz (...) oskarżony stwierdził, że tego nie pamięta. Potwierdził natomiast swoją znajomość ze Z. K. oraz to, że to na jego polecenie K. założył firmę i rachunek bankowy. Miał do tego konta dostęp i obsługiwał je internetowo. Przyznał, iż mogło być tak, że to on przelał pieniądze z zaliczki na rachunek K. by z jego rachunku dokonywać dalszych transakcji. Zaprzeczył by znał M. F. i B., lecz zgodził się co do tego, że opis mężczyzny podany przez M. B. pasuje bardziej do jego wyglądu aniżeli do wyglądu P. R., który jest łysy. Zaprzeczył jednak by to na jego polecenie B. zakładał firmę oraz konto. Ponownie potwierdził, że otrzymał z zaliczki jedynie kwotę 20 000 zł, pozostała część trafiła do P. R..

W postępowaniu sądowym ponownie przyznając się do popełnienia zarzucanego aktem oskarżenia czynu generalnie podtrzymał wyjaśnienia ze śledztwa. Inaczej jednak aniżeli w śledztwie podał okoliczności dotyczące osiągnięcia korzyści majątkowej z tego przestępstwa. Wskazał, że ostatecznie nie otrzymał żadnych pieniędzy i z własnych środków zapłacił 5000 zł G. P.. Jak określił „dołożył on do tego interesu”. Przyczyną tego bryło to, iż to jego zachowanie doprowadziło do nieotrzymania przez „panów „ (zapewne chodzi o R. i W.) kolejnych dotacji. Podał także, że po zapoznaniu się z ofertą z P. R. co do tego przedsięwzięcia nie podejrzewał żadnego czynu zabronionego, dopiero potem go „oświeciło” i dlatego też uniemożliwił uzyskanie kolejnych dotacji. Początkowo informowano go, że projekt jest legalny i będzie prowadzony. Nie potrafił podać przyczyn dla jakich właśnie P. złożył propozycję zostania prezesem (...). Według jego wiedzy dotacje otrzymał P. R. i ten cichy inwestor W.. Nie wie czy C. dostał jakieś pieniądze. Podał także, że pieniądze poszły na rachunki wskazane przez P. R. i zaprzeczył by prosił o założenie rachunków. Potwierdził, że K. prosił o założenie firmy ale nie pamiętał dla jakich celów. Nie wykluczył, że pieniądze z otrzymanej zaliczki trafiły na konto K.. (k. 1229v-1231 t, VII)

Sąd zważył co następuje:

Dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego G. P. (1) - w kontekście całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie - Sąd doszedł do przekonania, że wyjaśnienia te zasługują na wiarygodność. Wyjaśnienia stanowiły także podstawę ustaleń sądu. Relacja oskarżonego G. P. (1) w zakresie jego zaangażowania w cały proceder koreluje nie tylko z wersją drugiego z oskarżonych, lecz także z zeznaniami świadków M. R. czy P. P. (1), których oskarżony P. R. także poprosił o zakup spółek starających się o dofinansowanie. Fakt, znacznego zaangażowania w przestępczy proceder P. R. nie zwalnia z odpowiedzialności karnej G. P., podpisywał on bowiem niezbędne dokumenty dla uzyskania dotacji i bez jego udziału nie doszłoby do wypłaty zaliczki. Jednocześnie miał on świadomość, iż faktycznie ani on ani R. nie będą prowadzić projektu na który otrzymali dotację.

Wyjaśnienia oskarżonego P. R. uznał za wiarygodne jedynie w tej części w jakiej korelowały z innymi dowodami.

Nie znalazły natomiast potwierdzenia informacje oskarżonego P. R. by w przestępczy proceder poza oskarżonymi, były zaangażowane inne osoby, w tym P. R. (4). To na roli P. R. (4) w popełnieniu przestępstwa skupiał się w swoich wyjaśnieniach oskarżony, obarczał go wiodącą, wręcz kierowniczą rolą. Podawane jednak przez niego okoliczności w tym, zwłaszcza te dotyczące zachowania R. na etapie przestępstwa już po otrzymaniu dofinansowania nie znajdują potwierdzenia zgromadzonych dowodach i zawierają liczne sprzeczności. Oskarżony w zależności od ustaleń śledczych zmieniał swoje wyjaśnienia. Dla przykładu wbrew wcześniej szyna twierdzeniom o nieznanym firm, na które byty przelewane środki oświadczył, że zna Z. K. (1) i przyznał, że miał dostęp do rachunku bankowego założonej przez niego działalności gospodarczej poprzez otrzymane kody dostępu. Nie wykluczył, że na firmę te mogły wpłynąć pieniądze z dotacji.

Także wyjaśnienia współoskarżonego G. P. nie potwierdzają wersji R. co do przeprowadzanych operacji finansowych już po otrzymaniu dotacji i z wyjaśnień tych wynika, iż wszelkie operacje finansowe przeprowadzał R., nie zaś R..

Zdaniem sądu za linie obrony należy przyjąć wersję oskarżonego P. R. co do tego, iż dopiero po uzyskaniu dotacji domyślił się, że doszło do przestępstwa, oraz, że to jego działania uniemożliwiły uzyskanie kolejnych dotacji na następne spółki.

P. R. (4) przesłuchany w charakterze podejrzanego (k. 1004- 1005) oraz świadka (k. 1259-1261) potwierdzając fakt znajomości z R., konsekwentnie zaprzeczył by był w jakikolwiek sposób zaangażowany w uzyskiwanie dotacji unijnych przez spółkę (...), przyznając jednocześnie, że ogólnie rozmawiał z R. na temat unijnych dotacji oraz podsyłał mu firmy, które zajmują się takimi dotacjami. Nie pamiętał w chwili przesłuchania ich nazw. Nie miał jednak do czynienia ze spółką (...) oraz nie zna G. P.. Co do P. R. (1) podał, że poznał go przez swoich znajomych. R. miał mu pomóc w uzyskaniu kredytu. Powoływał się w tym zakresie na swoje znajomości i układy, które miały to ułatwić. Za załatwienie kredytu R. zapłacił R. 4 000 zł, ale ostatecznie kredytu nie udało się uzyskać. Świadek P. R. (1) określił jako nierzetelnego oraz niesłownego. Podobnej treści zeznania złożył w postępowaniu sądowym.

W ocenie sądu, pomimo, że zeznania świadka P. R. przed sądem były nieco chaotyczne, brak jest podstaw do podważenia podawanych przez niego treści a zwłaszcza, że jedynym dowodem na jego udział w inkryminowanym zdarzeniu są niewiarygodne w tym zakresie wyjaśnienia P. R..

Wprawdzie przesłuchani w postępowaniu sądowym świadkowie M. R. (k. 1257-1258) oraz P. P. (1) (k. 1258-1259) wskazywali, że sprawami związanymi z dotacjami zajmował się (...) (tak miał być określany P. R.), jak również miał on brać udział we wspólnych spotkaniach, jednak po pierwsze okoliczności te świadkowie ujawnili dopiero w postępowaniu sądowym, co już osłabia ich wiarygodność, nadto nadal nie potrafili precyzyjnie określić czym była spowodowana obecność P. R., a wiedzę o jego zaangażowaniu mieli wyłącznie od P. R..

Istotnym dla ustalenia faktycznej roli P. R. a tym samym zanegowania zaangażowania w ten proceder P. R. były zeznania Z. K. (k. 1052-1054) , Z zeznań tego świadka wynika, że to na prośbę P. R. założył spółkę oraz konto firmowe. Wówczas był w trudnej sytuacji finansowej a za założenia spółki i konta bankowego R. obiecał kwotę 1000 zł, P. R. zawiózł go do urzędu gdzie założył, działalność i wypełnił niezbędne dokumenty, potem wspólnie z R. pojechał do banku, gdzie założył konto. Dokumenty związane z rejestracją firmy i otwarciem rachunku bankowego przekazał P. R.. Od tego momentu nie miał żadnego kontaktu z R. i ostatecznie nie otrzymał od niego żadnych pieniędzy.

Świadek M. B. (2) (k. 1056-1057) potwierdził założenia firmy (...). Założył ją na prośbę nieznanego mu mężczyzny o imieniu P.. W tym celu P. zawiózł go do urzędu oraz banku. Wszelkie dokumenty dotyczące firmy oraz konta przekazał P.. Otrzymał za te przysługę kilkaset złotych. Faktycznie nie prowadził żadnej działalności gospodarczej, założył ją dla tego P.. P. opisał jako mężczyznę wzrostu około 180 cm, szczupłej budowy ciała, czarnych krótkich włosach. Opis podany przez świadka odpowiada bliżej rysopisowi P. R. aniżeli P, R., który co charakterystyczne, jest zupełnie łysy od 15-go roku życia (k. 1260).

Zdaniem Sądu brak jest podstaw by zanegować prawdziwość zeznań w/w t świadków. Świadców w spontaniczny sposób opowiedzieli o zakładaniu firm oraz kont bankowych, wskazując powody dla jakich to uczynili. Dodatkowo zeznania świadka Z. K. w zakresie założenia firmy i okoliczności z tym związanych korelują z wyjaśnieniami P. R..

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadków - A. M. (k. 577-581); A. T. (k. 583-585); P. L. (k. 590-591, 599-600) czy N. K. (k. 660-662), którzy wypowiadali się na temat procedury dotyczącej uzyskania dotacji unijnych, jej rozliczania, dokumentacji jaka należy złożyć, w tym okoliczności dotyczących starania się o dotację przez spółkę (...).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków E. P. (E. W.) (k. 630-631); zeznania świadka M. S.,(ki 634-636); zeznania świadka K. S. (k. 638-639) czy P. C. (k. 1294-1296), których zeznania dotyczyły m.in. sprzedaży spółek (...), T., F.. Ich relacje znajdują odzwierciedlenie w zeznaniach innych świadków, jak również w dokumentacji. Co istotne zeznania świadka P. C. także nie potwierdzają wersji oskarżonego P. R. o wiodącej roli i zaangażowaniu (...). Jak wynika z jego

zeczności wszelki kontakt związany ze spółkami (...), T. czy F. miał z P. R., którego znał i określił w przesłuchaniu na policji jako (...). Wprawdzie przed nawiązaniem współpracy z P. R. skontaktował się z nim K. W., jednak opis tego mężczyzny także nie przystaje do rysopisu P. R..

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków M. R., P. P. (1), poza relacjami tych świadków dotyczących P. R., z powodów wcześniej opisanych.

Sąd Okręgowy orzekając na podstawie swojego przekonania opartego na analizie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, kierując się wskazaniem wiedzy i zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego, doszedł do przekonania, że wina oskarżonych G. P. (1) oraz P. R. (1), jak też fakt popełnienia przez nich przypisanego im aktem oskarżenia czynu nie budzi jakichkolwiek wątpliwości i zostały oskarżonym udowodnione.

Przestępstwo stypizowane w art. 297 § 1 k.k. ma charakter formalny, celem działania sprawcy jest stworzenie pozorów, że np. dokument jest prawdziwy czy oświadczenie jest rzetelne, po to by uzyskać przy jego wykorzystaniu np. kredyt czy w tym przypadku dotację. Takim działaniem sprawca zamierza wprowadzić uprawnionego pracownika instytucji w błąd, co do spełnienia warunków umożliwiających pozyskanie dotacji. Z kolei przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Przestępstwo to jest znamienne skutkiem w postaci doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez osobę wprowadzoną w błąd, zaś niekorzystnym rozporządzeniem mieniem jest każda czynność o charakterze określonej dyspozycji majątkowej, odnoszącej się do ogółu praw majątkowych, ale i zobowiązań kształtujących sytuację majątkową, która skutkuje ogólnym pogorszeniem sytuacji majątkowej pokrzywdzonego, w tym także zmniejszeniem szans na zaspokojenie roszczeń w przyszłości.

Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy, zgromadzony w niej materiał dowodowy wyraźnie dowodzi, że oskarżeni doprowadzili Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości (jedynie te instytucje) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przedkładając pracownikowi nieprawdziwe oświadczenie o rzekomym zamiarze prowadzenia projektu na prowadzenie którego uzyskali dotację. Oskarżeni działali umyślnie, z zamiarem bezpośrednim i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy czym doprowadzili (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości (mienie to w dacie przekraczało kwotę 200 000 zł). Oskarżeni faktycznie nie zamierzali prowadzić owej działalności gospodarczej zatem wprowadzili pracownika w błąd, co do swoich faktycznych zamiarów. O zamiarze oskarżonych doprowadzenia (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przy wykorzystaniu spółki (...) pośrednio świadczy też fakt, że po uzyskaniu zaliczki spółka ta nie złożyła harmonogramu rozliczającego płatność zaliczkową, pomimo istnienia takiego obowiązku.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd doszedł do przekonania, że oskarżeni swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występkę z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

W świetle przeprowadzonych dowodów a zwłaszcza zeznań P. C., M. R., P. P. (1), jak również wyjaśnień G. P. (1) oraz P. R. (1) nie budzi wątpliwości wiodąca rola oskarżonego P. R. w zakresie wyłudzenia dotacji unijnej.

Wymierzając oskarżonym karę Sąd kierował się wszystkimi dyrektywami określonymi w art. 53 k.k.

Za wymierzeniem oskarżonemu P. R. (1) kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności przemawiał przede wszystkim znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, jak również wysoki stopień jego zawinienia. Na niekorzyść oskarżonego przemawia również fakt uprzedniej jego karalności, w tym za przestępstwa podobne. Jako okoliczności na jego korzyść sąd uwzględnił jego postawę polegającą na nieukrywaniu swojego udziału w przestępczym procederze, w tym także tego, że to on namówił G. P. do zostania prezesem spółki (...). Pomimo karalności oskarżonego (k, 1212 t. VII) to mając jego obecną sytuację zawodową i rodzinną (wywiad środowiskowy z k.1241 t. VII) sąd uznał, że zasługuje on na zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia

wykonania orzeczonej pozbawienia wolności na możliwie najdłuższy okres. Z uwagi na zmianę zasad na jakich obecnie można zastosować instytucję z art. 69 kk, Sąd zastosował wobec oskarżonego przepisy wcześniejszej ustawy jako ustawy względniejszej (przy zastosowaniu art. 4 kk). W ocenie Sądu tak ukształtowana kara jest przede wszystkim karą sprawiedliwą, która spełni wszystkie swoje cele z zakresu prewencji szczególnej, jak i ogólnej.

Mając na uwadze faktyczną rolę oskarżonego G. P. w przestępstwie jakiego się dopuścił, jego stopień zawinienia, szczerze przyznanie się do winy i przedstawienie pełnych okoliczności przestępstwa Sąd uznał, że wystarczającą karą będzie kara jednego roku pozbawienia wolności. Dotychczasowa niekaralność (k. 1211 t. VII) oraz obecna sytuacja zawodowa oraz rodzinna oskarżonego G. P. (wywiad środowiskowy z k. 1273-74 t. VII) przemawiały za zastosowaniem wobec niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej pozbawienia wolności na możliwie najkrótszy okres czyli okres jednego roku zgodnie z obecnie obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

Sąd nadto uwzględnił złożony przez pokrzywdzonego oraz prokuratora - działającego w interesie pokrzywdzonego – wniosek o naprawienie szkody i zobowiązał oskarżonego P. R. (1) na podstawie art. 46 § 1 k.k. do zapłaty na rzecz (...) kwoty 279.372,50 zł, z kolei od Oskarżonego G. P. (1) na podstawie art. 46 § 1 k.k. do zapłaty na rzecz (...) kwoty 20,000 zł, tym samym sąd nie uwzględnił wniosku o zasądzenie od oskarżonych tego obowiązku w sposób solidarny.

Sądowi Okręgowemu znane są zapatrywania zawarte w orzecznictwie oraz doktrynie, iż w przypadku wyrządzenia szkody przez współsprawców przestępstwa zastosowanie ma przepis art. 441 k.c. w świetle którego jeżeli kilka osób ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym, ich odpowiedzialność jest solidarna. Pomimo, że generalną zasadą powinno być solidarna odpowiedzialność sprawców założona na podstawie art. 46 § 1 kk to jednak w realiach przedmiotowej sprawy, różnego stopnia zaangażowania oskarżonych w wyłudzenie dotacji z (...) i wiodącej w tym zakresie roli oskarżonego P. R. Sąd prezentuje pogląd, że zasadne będzie nałożenie tego obowiązku stosownie do udziału każdego ze współsprawców w wyrządzonej szkodzie (pro rata parte). Stanowisko takie znajduje oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 26 lipca 2016 r., II KK 196/16 OSNKW 2016/11, poz. 72). „ Z dniem 1 lipca 2015 r. przewidziana w art. 46§1 kk instytucja obowiązku naprawienia w całości albo w części szkody wyrządzonej przestępstwem została wprost wyłączona spod działania zasady indywidualizacji odpowiedzialności karnej. A zatem orzeczenie wobec współsprawców przestępstwa tytułem środka kompensacyjnego takiego obowiązku, w zależności od realiów procesowych sprawy, może nastąpić solidarnie, bądź w częściach równych lub stosownie do udziału każdego ze współsprawców w wyrządzonej szkodzie (pro rata parte)“

Sąd zasądził od oskarżonych koszty procesu, w tym opłatę sądową oraz wydatki oskarżyciela posiłkowego,

Z tych też względów, orzeczono jak w sentencji.